

W świecie, w którym poszukiwanie duchowej prawdy jest bardziej pilne niż kiedykolwiek, kluczowe jest rozróżnienie między nauczaniem, które buduje wiarę, a tym, które, choć dobrze intencjonowane, może oddalać nas od pełni Bożego objawienia. Świadkowie Jehowy są jedną z najbardziej rozpoznawalnych i aktywnych grup religijnych współcześnie, jednak ich interpretacja Biblii i doktryny znacznie różnią się od tradycyjnej wiary katolickiej. Ten artykuł oferuje dogłębne, edukacyjne i apologetyczne spojrzenie na ten ruch, demaskując jego podstawy teologiczne i porównując je z bogactwem tradycji katolickiej.

Pochodzenie i historia Świadków Jehowy

Świadkowie Jehowy mają swoje korzenie w XIX wieku, w kontekście religijnego zapału i poszukiwania reform w chrześcijaństwie. Ich założyciel, Charles Taze Russell (1852–1916), amerykański przedsiębiorca, zaczął kwestionować tradycyjne doktryny chrześcijańskie, szczególnie te dotyczące Trójcy Świętej, nieśmiertelności duszy i piekła. Russell założył ruch znany początkowo jako „Badacze Pisma Świętego”, który później przekształcił się w to, co dziś znamy jako Świadków Jehowy.

Po śmierci Russella, Joseph Franklin Rutherford przejął przywództwo ruchu i zreorganizował go, nadając mu bardziej ustrukturyzowany i prozelityczny charakter. To pod jego kierownictwem w 1931 roku przyjęto nazwę „Świadkowie Jehowy”, opierając się na specyficznej interpretacji Izajasza 43:10: „Wy jesteście moimi świadkami – mówi Pan – i moimi sługami, których wybrałem.” Rutherford wprowadził również znaczące zmiany doktrynalne, takie jak odrzucenie boskości Chrystusa i promowanie ekskluzywnego skupienia się na imieniu „Jehowa” jako jedynym ważnym imieniem Boga.

Kluczowe doktryny Świadków Jehowy

- Odrzucenie Trójcy Świętej:** Świadkowie Jehowy odrzucają doktrynę Trójcy Świętej, twierdząc, że jest to późniejszy wymysł nieobecny w Nowym Testamencie. Zamiast tego uczą, że Jehowa jest jedynym prawdziwym Bogiem, że Jezus jest stworzoną istotą (archaniołem Michałem), a Duch Święty nie jest osobą, ale aktywną siłą Boga. Z katolickiego punktu widzenia to odrzucenie wyraźnie sprzeciwia się nauczaniu biblijnemu i tradycji apostoelskiej. Jezus oświadczył: „Ja i Ojciec jedno jesteśmy” (Jana 10:30), a Sobór Nicejski (325 r.) dogmatycznie określił boską naturę Chrystusa. Ponadto Duch Święty jest objawiony jako odrębna osoba w fragmentach takich jak Jana 14:26: „A

Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, nauczy was wszystkiego.”

2. **Nieśmiertelność duszy i piekło:** Świadkowie Jehowy uczą, że dusza przestaje istnieć po śmierci, a piekło nie jest miejscem wiecznej kary, ale po prostu wspólnym grobem ludzkości. Ten pogląd opiera się na literalnej interpretacji niektórych wersetów biblijnych, takich jak Kaznodziei 9:5: „Bo żyjący wiedzą, że umrą, a umarli nic nie wiedzą.” Jednak Kościół Katolicki, opierając się na objawieniu biblijnym i tradycji, naucza, że dusza jest nieśmiertelna i że po śmierci każda osoba staje przed sądem szczegółowym. Jezus wyraźnie mówił o piekle jako miejscu wiecznej kary (Mateusza 25:46), a przypowieść o bogaczu i Łazarzu (Łukasza 16:19–31) pokazuje, że zmarli mają świadomość.
3. **Odrzucenie transfuzji krwi:** Świadkowie Jehowy zakazują transfuzji krwi, opierając się na surowej interpretacji fragmentów takich jak Dzieje Apostolskie 15:20, gdzie wspomina się o powstrzymaniu się od krwi. Ta doktryna wywołała kontrowersje i problemy medyczne dla ich wyznawców. Kościół Katolicki natomiast uznaje życie za święty dar i dopuszcza transfuzje krwi, interpretując te fragmenty w ich historycznym i kulturowym kontekście, a nie jako absolutny zakaz medyczny.

Obecny stan Świadków Jehowy

Dziś Świadkowie Jehowy są globalnym ruchem z milionami członków na całym świecie. Ich skupienie na prozelityzmie od drzwi do drzwi oraz odrzucenie wielu praktyk społecznych i politycznych (takich jak służba wojskowa i obchodzenie urodzin) wyróżniają ich spośród innych wyznań chrześcijańskich. Jednak ich hierarchiczna struktura i kontrola nad życiem członków były przedmiotem krytyki, szczególnie w przypadkach ekskomuniki (lub „wykluczenia”), co może prowadzić do zerwania więzi rodzinnych i społecznych.

Ponadto ich upór co do nieuchronności końca świata doprowadził do nieudanych przepowiedni w przeszłości, budząc sceptycyzm nawet wśród niektórych ich wyznawców. Mimo to ich przesłanie o przyszłym ziemskim raju nadal przyciąga wielu ludzi poszukujących nadziei i pewności.

Tradycyjna odpowiedź katolicka

W obliczu doktryn Świadków Jehowy Kościół Katolicki oferuje głębsze i bardziej zrównoważone

spojrzenie na wiarę chrześcijańską. Trójca Święta, daleka od bycia wymysłem, jest samym sercem tajemnicy Boga, w pełni objawionej w Jezusie Chrystusie. Jak powiedział św. Augustyn: „Jeśli nie uwierzysz, nie zrozumiesz.” Wiara katolicka zaprasza nas do zgłębiania tej tajemnicy z pokorą i zaufaniem.

Ponadto Kościół Katolicki podkreśla znaczenie Tradycji obok Pisma Świętego. Jak napisał św. Paweł: „Przeto, bracia, stójcie niewzruszenie i trzymajcie się tradycji, o których zostaliście pouczeni bądź przez mowę, bądź przez list nasz” (2 Tesaloniczan 2:15). Świadkowie Jehowy, odrzucając Tradycję, tracą z oczu bogactwo interpretacji biblijnej, które prowadziło Kościół przez dwa tysiąclecia.

Zakończenie: Zaproszenie do pełni wiary

Demaskowanie doktryn Świadków Jehowy nie jest ćwiczeniem konfrontacji, ale zaproszeniem do odkrycia piękna i prawdy wiary katolickiej. W świecie pełnym niepewności Kościół oferuje bezpieczną kotwicę w objawieniu Boga, wiernie przekazywanym przez wieki.

Jeśli kiedykolwiek spotkałeś Świadków Jehowy lub miałeś wątpliwości co do ich nauczania, pamiętaj, że prawda nie jest narzucana, ale proponowana z miłością i jasnością. Jak powiedział Jezus: „Prawda was wyzwoli” (Jana 8:32). Niech ten artykuł posłuży jako przewodnik do pogłębiania twojej wiary i dzielenia się nią z innymi, zawsze z miłością i szacunkiem.

W bogactwie tradycji katolickiej znajdujemy nie tylko odpowiedzi, ale drogę do pełni życia w Chrystusie. Niech Maryja, Matka Kościoła, prowadzi nas na tej drodze wiary i jedności. Amen.